

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 "
Külföldre egy évre	8 " — "

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyiltér” rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltenek.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:
Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:
Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT
Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyiltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld” cz. politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavart ne forduljon elő.

Az előfizetési pénzeket kérjük Kézdi-Vásárhelyre a kiadó-hivatalba küldeni.

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

A regale megváltása.

Kézdi-Vásárhely, 1886. márcz. 14.

Ujból, meguból megbeszélés tárgyát képezi ez ügy; felszínre kerül e kérdés hol itt, hol ott. Egyszer a különféle gyűlésekben, máskor a napi sajtóban, sőt az országgyűlésen is. Ez annak a jele, hogy e kérdés meg van már érve s országos rendezése, úgy szólva, élet-szükségletté vált. Készen is van a törvényjavaslat, a mint nem régiben az országgyűlésen a miniszterelnök kijelentette, csak még a pénzpiac nem elég kedvező, hogy a javaslatból törvényt faragjanak.

E kérdés a közelebbi években városunkban is, úgy a magán-, mint a hiva-

talos körökben, napirenden volt; de gordiusi csomó volt, melyen az áldozatkészek kitartása megtörött. Most már senki sem bolygatja, s így téli álmát aluhatja, míg a szentesített törvény abból felrzza.

A regale megváltása körül eltérők a nézetek. Vannak, a kik azt akarják, hogy ezen földesuri jogot az állam váltsa meg s következőleg az abból háramló terhet is az viselje, jogait az gyakorolja, a hasznát az élvezze.

Mások s maga a miniszterelnök is — a mint nyilatkozatából kivehető — más-kepen akarják rendezni e kérdést. Azt akarják ugyanis, hogy a községek váltsák meg a regalét olyformán, hogy az állam visszafizetés kötelezettsége mellett adjon a községeknek kölcsönt; ezek váltásuk meg a regalét, s ennek jövedelméből törlesszék évenként a rájuk eső terhet. A rendezése e kérdésnek tehát küszöbön áll, s azt még ideig-óráig lehet elnapolni, de a napirendről végkép levenni nem lehet.

Lássuk, városunk jelen zilált anyagi helyzetében tapintatos és áldozatkész eljárás-e azoktól, kik e kérdést tisztázni, lebonyolítani nem engedik, hanem a törvény kényszerítő erejét bevérik.

Előre is kijelentjük, hogy a regale-jogosultak valami csekély megváltási díjban részesülni fognak. Azonban azal — a közmondás szerint — kővárat építeni nem fognak.

Mily szép volna, ha azok, a kik eddig vonakodtak e jogokról lemondani, be-

látva, hogy úgy is már csak ideig-óráig gyakorolhatják e jogot, a város részére lemondának! Most a város fejlődése, felvirágzása iránti áldozatkészségüknek adnák elismerésre méltó jelét, míg ha a törvény létre jön, akkor már nem hazafiság, hanem rideg kötelességből kell tenni ezt.

Nagy, városunk történelmében kor-szakot alkotó nagy nap lenne az, melyen e gordiusi csomó szerencsésen megoldatnék. Kezdeté lenne városunk rohamos fejlődésének, míg a mai állapot küzdés egyik napról a másikra, mert minden indítvány, mely e város felvirágoztatására irányul, megtörik azon, hogy nincs pénz. Hiszen a közszükséglet egész sorozata áll előttünk. Hogy többet ne említsünk, nincs egy fapiacz, mely városunk szűk piacza folytán nélkülözhetetlen volna; hiányzik egy redout; nincsenek közs. fiu- és leányiskolai épületeink; letűnt a napirendről a különben égető szükséglet képező polgári leányiskola; nincs egy befásított sétatér; a tisztviselők fizetése silány; a rendőrszolgák száma elégtelen stb. stb. Ezen bajok és még sok más könnyen megoldást nyernének; a közegészségügy érdekében egyes ki-sajátítások könnyen eszközölthetnének, ha volna pénz; pénz pedig volna, ha a regale megváltása körül egyesek szűkebltliséget nem tanusítanának, s ha, mint igen sok helyen, a regale-jogot a község gyakorolná.

Zádor.

A román vámszerződés. A félhivatalos „B. C.” írja: A Romániával közel jövőben folytatandó szerződési tárgyalásokra nézve a legkülönbözőbb, egymással ellentmondó hírek kolportáltak. Ez úgy jelenlegi állása felől a következőket jelenthetjük: Külügy-minisztériumunk röviddel ezelőtt hivatalosan fölészította a román kormányt, hogy a tervezett szerződési tárgyalásokra megbízott-jait jelölje ki és küldje föl Bécsbe. — A román kormány erre kijelentette abbéli készségét, hogy e tárgyalások megindításának, de egyidejűleg rá utalt, hogy az előtt, mielőtt a román autonóm vámtarifa, melynek tervezete ép jelenleg fekszik a kamara előtt, nincs elintézve, nem foghat bele ezen szerződési tárgyalásokba. Miután a román kamara szakbizottsága a már egy ízben megvitatott vámtarifatervezetet néhány oly tarifafélt módosítása végett, melyek francia és angol részről támadt reklamációk folytán utólagosan igen magasra fogottaknak mutatkoztak, most újból tárgyalás alá vette, nem lehet előre látni, hogy a román kormány megbízottjai mikor fognak a minden esetre Bécsben vagy Budapesten tartandó szerződési tárgyalásokhoz megérkezni. Ha ez év június 30-ig nem jön létre új szerződés, Romániával szemben természetesen a mi autonóm vámtarifánk fog hatályába lépni, a mi mellett Romániának minden esetre több veszteni valója van, mint az osztrák-magyar monarchiának, minthogy az osztrák iparcikkek és erdélyi kézműárak Romániába való kivitele illetőleg, elvámszolásánál még a jelenlegi szerződéses viszony mellett is rendkívüli nehézségekkel kénytelen megküzdeni.

Szilágyi Dezső a mérsékelt ellenzék pártkötelékéből kilépett s pénteken e párt elnökéhez, Ernuszt Kelemenhez, a következő levelet intézte:

Tisztelt elnök ur!

Huzamos idő óta tett tapasztalatom meggyőzött arról, hogy a mérsékelt ellenzéki körben egyesült elemek között nincs meg az a kölcsönös bizalom, mely az eredményes együttműködés nélkülözhetetlen feltétele. A közelebbi napokban történtek e meggyőződésben még inkább megerősítettek.

A „Székelyföld” tárczája.

A kísértet.

Sok megtörtént hajdanában
Tolnában és Baranyában,
Mikor a disznó helyébe
Ködment ölte a sötétbe;
Mikor a világosságot
Zsákkal hordták a sötétbe.
E regény is akkor történt
Tolnában vagy Baranyában.

* * *

Kis falucska kicsi tornya
Csucsat csak alig kilopja
Az akácfa tetejébe.
Az imádság
Néhanapság
Fordul meg csak belsejébe.
Sokat mondhat Dani bácsi,
Mi s mi nem történt, felőle.
Harangok közt nevelődött,
Harangozó lett belőle.
Ő harangoz este, délbe,
Jég ellen, felhő elébe.
Becsülettel megszolgált
Mindig az ő hét garasát.
Temetésekor ő éleszté
A füstölőnek parázsát.

Sári néni meg helyette
A harangozást végezte,
Régen bevett szép szokással,
A helybeli diáksággal.
Temetés volt most is épen.
Dani bácsi komolysággal,
Rendületlen méltósággal
Állt az udvar közepében.
Sir a gyermek, sir az árva,
Még az ég is könnyez rája.
Nem bírhatta tovább lelkén
Dani bácsi, sirva fakadt.
Keservesen sirt, az öklét
Meg mosdatta két nagy patak.
Szép volt a bucsuzatás is,
Vérszemet kapott Dani is,
És a kontrát úgy rámondta,
Mit még nem hallott a kotta.
A nép is megindult rajta
S hangosan zokog: ... Oh Jé! ...
Akkor látják csak, hogy Dani
Úgy járt, mint az öreg Noé.
És lön láрма, méltatlanság
Minden részen,
Csak a siket Kati sirt az
Udvarvegen.
És a kántor, ki két éjjel
Vesződött a szép énekek
S mondogatta: így meg így a —
Köveket is megrikatja?!

Oda minden reményének,
Kárba vezett a szép ének,
Oda a szép bucsuzatás;
Megállj, megállj, harangozó!

* * *

Dobog a hant, a koporsó
Földdel megtelik már felül;
Csak az egyik szögletére
Esett egy könyv véletlenül.
Szűnt az ének, szűnt a sirás,
Áll a sirdomb keresztfával;
Dani bácsi haza felé
Ballagott a papruhával.
Lement a nap réges-régen,
Terhes felhő jár az égen
És csak úgy lóg benne a jég.
Huzd meg, Dani, a harangot!
De ő alszik, még a papnak
Ruhája is rajta lógott.
És az óra, e vén bakter,
Rezes torkán
— Jó az órán! —
Lekiáltott tizenkét szer.
Dani bátya, Dani bátya,
Ébredjen fel, mert megbánja:
Egyre esik a jégzápor,
S tudja, haragszik a kántor,
Nem szól a harang kukkot se,
Megbánhatja, bizony uocse!

El is vert a jég már mindent,
Hogy felébredt Dani bácsi;
Keservében mégis elment
A templomba imádkozni.
Subája helyett fél észszel
A pap köpenyét vevő fel.
Biretumát a fejébe.
Szegény, sipkájának nézte!
Megállt az oltár szélénél,
Arczát kezével befödve;
Vén bajuszán, ősz szakállán
Végig csordult forró könyve ...
„En Istenem, mivé lettem!
Hivatalom elvesztettem;
A kántor is haragszik; ó!
Az a, az a bucsuzatás!”
Ezalatt a falu népe
Kitódult a szűk utcákra.
Nem szól a harang, — beszél —
De a templom nyitva, tárva.
Néz a nép a templomajtán,
De szörnyűség, a mit látnak ...
„Nézze, nézze kántor ur is!”
Össze-vissza kiáltoznak.
Az örök mécs halvány fénye
Reszketett a félhomályban:
Az oltárnál egy kísértet
Hosszu fekete palástban.
Papsipka téve a főre.
Csisz, csosz, csisz, csosz,

A klub egyrűlési alapja a meggyőződés és cselekvési szabadság teljes fenntartása volt. En a fenn érintett tapasztalásom alapján szabadságomat visszaveszem és a mérsékelt ellenzéki körből kilépek. Egyebekben álláspontom nem változik, maradok a mi eddig voltam, szabadelvű ellenzéki.

Fogadja kitűnő tiszteletem kifejezését, Budapest, márc. 12. 1886. aláíratos szolgálja Szilágyi Dezső.

A párt pénteken este értekezletet tartott s egyhangulag kimondotta, hogy a levél tartalmát tudomásul vette.

Országgyűlés.

A törvényhatóságokról szóló törvényjavaslat nyolczadik napján (csütörtökön) is érdekes vita folyt le a képviselőházban: Elsőnek Almássy Sándor szólalt fel s azt fejtette, hogy a törvényjavaslatban foglalt intézkedések úgy állami, mint közgazgatási szempontból károsak. Pártolja a Bartha Miklós határozati javaslatát. Török Z. a javaslat mellett érvelt s védelmezte a választási rendszert, melyet minden tekintetben czélszerűbbnek tart, mint a kinevezést. Szalay Károly Szilágyi Dezsővel polemizált; védelmezte az önkormányzatot, melyet szerinte a törvényjavaslat megsemmisíteni igyekszik. Élénk derűtséget keltett azzal, hogy Szilágyi Dezsőt, ki beszédébe egy ízben beleszólt, „igen tisztelt miniszter ur“nak nevezte, de rögtön bocsánatot kért s a ház derűtsége között kiigazította a tévedést. Végül kijelentette, hogy pártolja a Bartha határozati javaslatát. Zay Adolf nemzetiségi eszmékkel telt hosszú beszédben fejtette érveit, melyek arra bírják, hogy ne fogadja el a törvényjavaslatot. Végül Busbach Péter a törvényjavaslat mellett érvelt, Németh Lipót pedig ellene.

A pénteki ülésben Steinacker Ödön kezdette meg a vitát. Hangsúlyozta a városok érdekeit s ez érdekek szempontjából bírálta a törvényjavaslatot; szerinte a leghevesebb az életfogytig való választás rendszere. A törvényjavaslatot nem fogadja el. Meszlényi Lajos különösen a törvényjavaslatnak a főispáni hatalomkörre vonatkozó intézkedései ellen érvelt. Veszter Imre csatlakozik az állami közigazgatásnak oly alakban való behozatalához, a minőt Szilágyi Dezső kifejtett. Huszár István a megyei önkormányzat és a választás mellett foglalt állást. A törvényjavaslatot azonban, mint olyant, mely épen az általa védett önkormányzatot sérti, nem fogadja el. Csánády Sándor az elnöknek négy ízben való figyelmeztetése mellett fejtette ki azokat az

indokokat, melyeknél fogva a törvényjavaslatot nem fogadja el. Herman Ottó a törvényjavaslat alap-okát abban látja, hogy az öt évre való első választás idejére a kormány biztosítani akarja a maga részére a tisztviselőket. Pártolja a Bartha Miklós határozati javaslatát. Barla József a törvényjavaslatban a megye ellen intézett halálos döfést lát s ezért nem fogadja el azt. Beszédére Tisza miniszterelnök tett egy rövid megjegyzést s ezzel az ülés véget ért.

Körülbelül ötven nagyobb beszéd és egy esomó apróbb felszólalás után a szombati ülésen befejezték a törvényhatóságokról szóló törvényjavaslat általános tárgyalását, mely összesen tíz ülést vett igénybe. Az általános tárgyalás utolsó napja is érdekes volt. Az első szónok Gosztonyi Sándor volt. Elítélte a törvényjavaslatot s pártolta a Bartha Miklós határozati javaslatát. Simonyi Iván röviden indokolta, hogy miért nem fogadja el a törvényjavaslatot. Ugron Gábor a szélső baloldal gyakori zajos helyeslése közt az önkormányzatot védelmezte szemben a törvényjavaslattal és a mérsékelt ellenzék által vitatott álláspontokkal. Beszéde végeztével perczekig tartott a zajos tap és éljenzés a függetlenségi pártan. Mikor a zaj elállott, Tisza Kálmán miniszterelnök tett néhány észrevételt az Ugron beszédére, fenntartva magának azt, hogy a törvényjavaslat ellen felhozottakra bővebben tehesse meg észrevételeit. Andrassy Manó gróf az Ugron beszédére reflektálva indokolta a kormánypártnak vezéréhez való odaadó bizalmát s azután nemzeti égi szempontból védelmezte a törvényjavaslatot. Horánszky Nándor hosszabb beszédben a mérsékelt ellenzék álláspontjáról bírálta a törvényjavaslatot s a miniszterelnök politikáját. Ezzel a szólásra jelentkezettek sora kimerült. Végül a ház abban állapodott meg, hogy a zárbeszédnek hétfőn tartassanak meg, a szavazás pedig kedden.

Az erdélyrészi magyar köz-művelődési egyesület

nyolczadik választmányi ülését márczius 12-én tartották meg Kolozsvárt Bethlen Gábor gróf elnöklése alatt.

A választmány örömmel vette tudomásul a titkári előterjesztésből, hogy a szakosztályok a székelyszakosztály kivételével mind megalakultak, továbbá hogy az utolsó hónapban öt új főkegyesület alakult.

Ezután jelentették, hogy Kossuth Lajos nagy hazánkfűnek Erdély ügyéről írott két kiválóan becses levelét Herman Ottó először és bevezetéssel ellátva kiadta, s 1000 példányban az egyesületnek ajándékolta. Herman Ottónak nagylelkű áldozatkésziségeért, a választmány hálás köszönetét nyilvánítja. A füzetek, hogy annál inkább elterjedjenek, 20 krnyi árért bocsátatnak forgalomba.

A pénztáros jelentése szerint 1886. márczius 1-ig készpénzben befolyt 122,183 frt 73 kr.

Elhatározták ezután, hogy a könyvkiadók kiadványaiknak az egyesület részére való megküldésére, a nagy közönséget pedig könyvek adományozására hívják föl, hogy így az iskolai és népkönyvtárak alapítása anyagi áldozat nélkül is eszközölhető legyen.

Elvileg elfogadták azt az indítványt, hogy a nyáron, lehetőleg a közgyűléssel egyidejűleg, Kolozsvárt nagyobb szabású ünnepély rendeztessék.

Tudomásul vették, hogy az irodalmi szakosztály az erdélyi részek monografiájának megírására vonatkozó tervezet készítésére albizottságot küldött ki.

A közművelődési szakosztály javaslatára a Brassóban felállítandó két óvoda segélyezésére rendkívüli segélyül 200 frtot szavaztak meg. Ez az első tényleges segélyezés, mit az egyesület megszavazott. Ezzel azonban az állandó rendszeres segélyezést még nem kezdték meg, mert ez korábbi határozat következtében csak az évi közgyűlés után veheti kezdetét.

Az idegen nyelv megtanulását czélzó gyermekesere ügyében a közművelődési szakosztályt részletes tervezet elkészítésére utasították.

A dr. Kormos Béla verscezi kir. közjegyző 1500 frtos alapítványából fölállítandó óvoda helyére nézve a szakosztály az illetékes hatóságok meghallgatása után a szilágy megyei Ördögkut községet ajánlja.

Kézdi-Vásárhely, 1886. márc. 15.

Tek. szerkesztő ur!

A „Székelyföld“ czimű kedves lapja 21-ik számában megjelent, „A rendőrség“ czimű cikkre vagyok bátor csekély észrevételeimet megtenni. A közügy érdekében felkérem a tek. szerkesztő urat soraim közlésére.

Nevazett cikkben több helyi ügyről van szó, melyek között M—i cikkkező ur nem átalotta némely, általa valósággal nem ismert ügyről oly kérlelhetlen szigorral írni, mint például városunk tisztatálanságáról is, mit egyenesen a benn levő szeszgyárosoknak tulajdonít. Én is tehát, mint e városban egyik igénytelen szeszgyáros, érdekelve vagyok, a miért szintén kénytelen vagyok ezen helytelen ítélet ellen nézeteimet elmondani, mert már sokszor (s nem mondom, hogy épen mindig) méltatlanul kellett elnyelnünk a velünk szemben emelt, ellennézetekből kifolyó vádaskodásokat.

Említett cikkben fel van tüntetve, hogy mennyire javult rendőrségünk intézménye, de sajnálkozólag ad kifejezést cikkíró ur annak, hogy daczára ennek városunk tisztatalan, mert rendőrségünk keze nem érhet el oda, hogy a szeszgyárosokat megzabolázza. Hiába, — így mond — nagy pártfogójuk a pénzügyminiszterium, s e miniszterium nem törődik azzal, ha a lakosság egészségével vagy ha életével fizet is érte, mert a gyárosok ezzel szemben nagymennyiségű adóval adóznak a kinstár zsámolya előtt. Így jajdul fel keservében s azt mondja, hogy keserű igazság, de bizony ez így van.

Kedvesen kesergő tisztelt cikkíró ur! Ha ideje lesz, meggyőződhetik városunkhoz már oly sokszor a miniszteriumtól érkezett iratokból, hogy különösen mikor az volt kérdésben, hogy a városból a hízaladák kitéessenek, — mit mi, igaz, hogy megfolyamodtunk s erre időhaladékot kértünk, mert ezt tenni fennállhatásunk veszélyeztetése nélkül nem tudjuk — erre jött azon magas rendelet, hogy „miután a város nem áll oly helyzetben, hogy a gyárakat kisajátítsa, tehát a gyárosok létérdeke veszélyeztetésén kívül megrendelem, hogy a helyi rendőrség és egészségügyi bizottság úgy intézkedjék, hogy az egészségügyi törvényeknek eleget téve, a városban a legnagyobb tisztaság legyen“. Én itt, tisztelt cikkíró ur, a m. miniszterium pártfogását ebben nem látom, sem azt, hogy a rendőrség keze minket el nem érhetne, mert a múlt évben is mindnyájan meg lettünk büntetve, nem a magas miniszterium által; ellenkezőleg; hisz jó magam is egy pár hete, hogy 15 frt birságot fizettem ezen a czimen. Tehát elért a hatóság keze kérlelhetetlenül, mert a t. polgármester ur az ő erélyével és erélyes végrehajtásával felvettette azt, holott — higyeje el tisztelt cikkíró ur — ezen bajban nem a szeszgyárosok a hibások kizárólag, hanem maga az összes lakosság is. Ha figyelemmel kísérmé, meggyőződhetnék arról, hogy a vízvezető csatornába, egy a piacra is, a legundokabb kiönteléseket hordják, mert nagyon sok lakosnak szemétdombja nincs és oda önti ki, a honnan reménye szerint a víz leghamarább elviszi.

Igy, miután kimutattam, hogy állításai- ban igaza nincsen, ha statisztikus volnék, még arról is meggyőzőnm, hogy nálunk a szeszgyárak miatt a halandóság nincsen akora arányban, mint sok más, hasonló lakossággal bíró helyen, hol épen szeszgyárak nincsenek; de ezt nem teszem. Hanem örömemre szolgál, hogy bebizonyítottam cikkíró urnak tévedését, hogy nem önérdék, a miért felszólalok, — sőt ellenkező — hanem igazságtalan ítélete, mely érzékenyen sujt nemcsak engem egyedül, hanem pályatársaimat is, hogy nem lát át ön nappal is a szítán, és csak felületesen ítélt, mielőtt gyakorlatilag valamiről előbb meggyőződhetnék.

Végül, ha cikkíró ur ezen ügyből netán polémiát akarna indítani, úgy se tud, raj-

tam az megtörök, mert kijelentem, hogy újságíró ember nem vagyok s ahhoz egyáltalában nem értek, le ha az igazság érdekében kell szólnom, ha netán méltatlanul megtámadtatnám: gyenge erőmből kifolyólag a lehető leguemessebb fegyverrel fogom magamat védeni.

A tisztelt szerkesztő urnak

aláíratos szolgálja:
Ambrus Albert.

Levelezés.

Papolecz, 1886. márczius 8.

Tek. szerkesztő ur!

Örömet kebellem írhatom, hogy végrehalára megyénk közszerzetben álló főispánja felhívása következtében megértette a mi községi képviselőtestületünk is a kor vagyis inkább a fejlemények szűlte szükséges önvédelem intő szavát és február hó 22-én tartott gyűlésében nagy lelkesedés mellett egyhangulag kimondta, hogy Papolecz községe is, mint erkölcsi testület, egyelőre 100 frttal, melyet 20 frtos részletekben fog törlesztetni, az erdély részi magyar közművelődési egyesület tagjává lesz. Nem tudható be talán nekünk szemrehányásképen, ha azt mondjuk, hogy bizony ezt a lépést már korábban és minden felhívás nélkül megtehetők volna, annyival is inkább, mert e tárgyban, mint tudjuk, egyesek még a múlt évben terjesztettek volt elő egy indítványt, mely azonban akkor mellékteljesítetek miatt eredménytelen maradt. Vajha egyesek és más testületek is filléreikkel legalább homokszemenként támogatták a gyűjtők munkaságát és biztosítanak annak sikerét, hogy aztán mondhatnók el a koszorus költővel:

„Nem fajult el még a székely vér,
Minden cseppje drágagyöngyöt ér!“

Egyik esemény a másik után. A múlt hó 27-én nagyságos Komáromy Andor kir. tanfelügyelő ur is iskolalátogatás végett közsé- günkben járt, hogy meggyőződést szerezzen a hírlapok azon híreiről, melyek szerint nálunk egy görög nem egyesült román nemzeti- ségi iskola van, mely nem felel meg népoktatási törvényeinknek, s a tanító nem bír a szükséges qualificatióval. Tény az, hogy ez ügyet annak idejében megyénk közigazgatási bizottsága tárgyalás alá véve, elrendelte, hogy erről a községi előljáróság és iskolaszék jelentést tegyen, de — mint a tanfelügyelő urtól értesültünk — eredménytelenül. A tanfelügyelő ur látogatásának eredménye röviden ez: a dászkel ur nem bír tanítói oklevéllel; az egész iskolában csupán egyetlen egy román ABC-és könyv találtatott; a rondaság oly mérvű, hogy a büztől meg sem lehet állani; a gyermekek két kopott pad mellett ülnek. A tanfelügyelő ur minősítése szerint az iskola kritikán alóli és így bezárandó.

Tehát még sem zörög magától a haraszt.

Hogy községi iskoláink megfelelnek-e a követelményeknek, vagy nem, és hogy a tanítók fizetése rendszeren lett-e kiszolgáltatva, vagy nem, arról hallgat a krónika.

Folyó hó 1-én ev. ref. egyházközségünk ugynevezett egyházmegyei visitatioja volt, melyet nt. Péter Károly esperes és t. Havadtól Gerő közügyigazgató teljesített. Minden „szép és ékes rendben“ találtatott. Teljességgel nem értjük azon rendeletet, hogy többek között — habár feltételeken — Csorja Andrá és Imreh János magtár-alapbeli tartozásukért bepereltessenek, akkor, midőn több, sokkal veszélyesebb helyen levő tartozás felhajtásáról még szó sincs.

Itt egy megtörtént s szakközégek által különfélekép magyarázott dolgot hozok még nyilvánosságra. Megtörtént ugyanis közsé- günkben, hogy a választás alá nem eső képviselők egyike 1 frt 50 kr többlettel — miután fegyveradója leszámított — kihagyott, illetőleg utánaesőnek vétetett fel. E részben úgy a községi törvény, mint szak- közégek véleménye a fegyveradóra vonatkozólag ellentmondók.

Az 1871. évi XVIII. törvénycikk 34. §-a általánosságban kimondja, hogy: „A képviselőtestület felerészben a választó közön- ség választottaiból, hasonfelerészben pedig a legtöbb egyenes állami adót fizető

Halkan,
Lassan
Megy előre.
A rémült nép ajkán rezge:
A fősvény plebános lelke.
Régen meghalt a fősvény pap,
De az oltárról azóta
Tűn a gyertya. Hogy manóba?
Dani bácsi azt gyanítja,
Hogy a fősvény pap jár vissza;
Ő az olajat megissza
És megeszi a gyertyákat.
Rágalom bár nem hiányzott,
— Hogy is tenne Dani olyat! —
Kántor ur is látja most, hogy
Dani csak igazat mondhat.
Futottak is nyakra-főre,
A kántor ur legelőre;
Dani meg csak áll és bámul;
Akkor veszi magát észre
És nézgi elől-hátul.

* * *

Kapott a nép okosságán;
Másnap siralmasan mondta:
Harangozott volna ő, de
Kisértet járt a templomba.
Hogyne hitték volna? Csak egy
Rázta fejét rá, ámbátor
Ő is ott volt, ő is szaladt;
Az a kántor, az a kántor.

Gyula.

községi lakos vagy birtokosokból áll"; ellenben ezen törvény 35. §-a így szól: „A névjegyzék és sorrend megállapításánál csak a községben és területén élveztet fekvő vagy a községben vagy területén élveztet jövedelem összes államadója s a községben vagy területén fizetett személyes kereseti adó vétetik számításba.” Itt tehát ellenmondás van, mert a 34. §. korlátlanul egyenes állami adót mond, ellenben a 35. §. korlátozt, tehát meghatározott adókat nevez meg. Azonban van még egy fontosabb dolog, t. i. az időközben létre jöhető egyenes adók mikénti beszámítása.

Többen azt állítják, hogy a fegyveradó nem állami egyenes adó, mások ellenben, hogy az. A két állítás között tehát melyik igaz?

Az 1883. évi XXIII. t.-cz. nem nyújt kellő felvilágosítást arra nézve, hogy a fegyveradó egyenes állami adó-e, vagy nem; ellenben az 1876. évi XXI. törvények 21. §-a határozottan kimondotta, hogy: „Az ezen összeírást végrehajtó közegek által a 20-ik §-ban említett lőfegyverek összeírandók, azokról tulajdonosaikra az adó a többi egyenes adók módjára rovandó ki s azokkal együtt szedendő be.” Ugyazint arra engednek következtetni a nm. m. kir. pénzügyminiszterium 25.227—1875. sz. körrendeletének 37., 42., 44., 45., 47. §-ai, nemkülönben az 1876. évi XV. t.-cz és az 1883. évi XLIV. t.-cz. 11. §-ai, hogy a fegyveradó állami egyenes adó. És ily körülmények között kérdés, hogy már eltekintve attól is, miszerint a fegyveradó a törvényhatósági képviselőknél is beszámíttatik: az 1871. évi XVIII. t.-cz. 35. §-a alapján a 34. §. beszámítás alá jöhet-e, vagy nem? Épen azért tájékoztatás szempontjából mindazokhoz, kik felvilágosítást nyújthatnak, sietek a következő kérdéseket intézni:

1. Az 1883. évi XXIII. t.-cz. 8. §-ában körülírt fegyveradó egyenes állami adó-e, vagy nem?

2. Ha állami egyenes adó, az 1871. évi XVIII. t.-cz. 34. és 35. §-aiban rejlő, vagyis inkább idő szülte és gyanítható ellenmondások kintébevitelével, a községi választás alá nem eső képviselők adóinak felszámításánál beszámítandó-e, vagy nem?

Miután a beszámítások már, mint tudjuk, ez alapon sok kellemetlenségnek voltak és lehetnek ezután is okai, nem lesz felesleges most, midőn a községi törvény épen revízió alatt áll, ez ügyet a törvényhozás figyelmébe ajánlanunk. Kíváncsok lennének hasonló esetekben az új törvényben az adónemeket megnevezni.

—e—y.

Gyó.-Szentmiklós, 1886. márcz. 12.

Tek. szerkesztő ur!

Engedje meg, hogy becses lapját újra igénybe véve, szólhassak pár szót Carneval utolsó diadaláról, melyet hushagyó-kedden az ifjuság bálján aratott.

Valóban ő fensége ez utolsó diadala sokkal fényesebb volt, mint az előbbie, mert oly sikerült bál, mint ez, nem volt itt több a farsang folyamán. Közönség igen szép számmal volt képviselve. Hölgyeink egyszerű, de azért izléses és csinos toleltben jelentek meg. A rendező urak mindent elkövettek a jó hangulat fokozására, a mire különben nem nagy szükség volt.

Dr. Fejér Dávid ur, a bál elnöke, fél 10 órakor lépett a terembe. Megjelenése általános élénkséget okozott. A rendező bizottság sorfalat képezve, hatalmas éljenzéssel s a Rákóczi-induló hangjaival fogadta.

Jelen voltak az estélyen: Merza Kristófné, Kopacz Lukácsné, ifj. Vákár Istvánné, Csiky Kálmánné, Vákár Lászlóné (Szárhegy), Kopacz Antalné, Tökésy Sándorné, Lázár Lukácsné, Dankó Gyuláné (Alfal), Lázár Jánosné, Jánosy Gergelyné (Ujfal), Meskó Andrásné urnok; Lázár Hedvig, Romfeld Eliz, Lázár Eliz, Fejér Véri, Kedves Erzs, Eránosz Anna, Lieb Ida (Alfal), Kádbé Aranka (Tölgyes), Bogdán Katinika, János Mariczi (Ujfal), Kádbé Aranka, Császár Aranka és Tercsi (Szárhegy), Vákár Matild, Pechy Izabella (Tölgyes) és Karácsony Ninka kisasszonyok.

A négyeseket szünet előtt 48—50 pár táncolt, a legutolsó vagyis 4-ik négyest 26 pár.

A táncz kiválóan kiviradtig a legvidámabb kedvvel folyt; a jó kedvet semmi sem zavarta meg, a miért megérdemlik a dícséretet a rendező urak, a kik a legszebb egyetértésben teljesíték feladatukat.

A közönség a legjobb hangulatban tért haza, Carneval hercege pedig diadalmas arccal vett búcsút a jövő farsangig.

Mielőtt bevégezném szerény közleményemet, tudomására hozom a tek. szerkesztő urnak, hogy Völgyi O. József szintársulata a napokban városunkba érkezett s előadásait Csiky Gergely „Sötét pont” című drámájával kezdi meg. Erről szintén bátor leszek a tek. szerkesztő urat bővebben értesíteni.

..... ad.

Különfélék.

— **Márzius 15-ét** szépen ünnepelték meg Kézdi-Vásárhelyt az idén is. A kézdívásárhelyi függetlenségi párt a Jánosó D. s a k. vásárhelyi városi tanács meg a Kölönte M. vendéglőjében rendeztek bankettet. Mindkét mulatság a nagy nap emlékéhez méltó lelkesültség között folyt le, s itt is, ott is hazafias szellemű pohárköszöntők emelték az ünnep fényét. A tanácsi bankett közönsége hazafiságának tényleges kifejezést adott, midőn Nagy Károly árvaházi igazgató indítványa folytán gyűjtést rendezett az erdélyrészi magyar közmívelődési egyesület javára, melynek eredménye, 13 ft 60 kr, a kézdívásárhelyi választmánynak a központhoz leendő felküldés végett be is adatott. Mindkét banketten felmerült azon eszme, hogy jövő évben a városi tanács vegye kezébe a rendezés ügyét s tegye márczius 15-ét általános városi ünnepélyé. Mi a legmelegebben üdvözljük e szép eszmét. Márzius 15-ke nem egyes párté, hanem az egész nemzeté, melyért mindenkinek egyaránt lelkesülnie kell. Örövendünk kell, ha végre megszűnik azon téves ielfogás, hogy e nap megünnepelése kormányellenes tüntetés. A ki így gondolkozik, nem tudja, hogy mit köszönhet a nemzet márczius 15-ikének.

— **Fillérestély.** A kézdívásárhelyi jótékony nőegylet folyó hó 20-án kezd meg rendezés tavaszi fillérestélyeit két vendég urhölgy rendezése mellett. A közönség előleges tájékozással köztudomásra hozzuk, hogy a nőegylet választmánja elhatározta, hogy a meghívóknak a háziasszonyok által való fáradságos elhordozása jövőre mellőztetni fog s a meghívók küldöncz által fognak továbbítani. Továbbá, hogy a zenédij hordozása alól az ifjuság feloldassék, a belépti díj 30 krra emeltetik. — A jövő fillérestélyi meghívója a következő: „A kézdívásárhelyi jótékony nőegylet 1886. évi márczius 20-án a k. vásárhelyi tanácsház dísztermében fillérestélyt rendez, melyre czímedet tisztelettel meghívjuk: Özv. Szinyépart Miklósné sz. Feketehegyi Arabella háziasszony, Lenge Lenke házi kisasszony; Borcsa Miklós, Booskor Kálmán, háziurak. Műsor: 1. Énekel zenekisérettel Borcsa Miklós ur. 2. Szaval Málnási Albina k. a. 3. Ének-kettős a háziasszony és hazi kisasszony által. 4. Felolvas Vajna Károly ur. 5. A legújabb csárdás. Lejtik többen. Ezután tánczvigalom. Éjfélkor tombola. Egy tombolajegy 10 kr. Belépti díj személyenkint 30 kr. Kezdeté fél 8 órakor.”

— **A gyergyóalfalvi plebániára** biztos értesülésünk szerint Veress Antal csikszenttamási plebános neveztetett ki s helyébe Csik-Szenttamásra Fejér Emánuel kézdíszentkatolnai plebános.

— **Sáska Gergely** gyó.-szentmiklósi nyugalmazott távirati vonalór folyó hó 5-én meghalt.

— **Csik-Szeredában** kidoboltatt, hogy a havat az udvarokról 10 ft büntetés terhe alatt tilos az utra kihordatni. Ha ezen tilomról a t. rendőrkaptány urnak tudomása van, azon esetben kéretik annak szigorú alkalmazása, mert a város közötti jobboldali ut-árkoknak burkolt medenczévé történt átalakítása után, ha a hóolvadás beáll, azon kedélyes mulatságra van kilitásuk a Rosdás-féle vendéglőn alól lakóknak, hogy a víz kimossa családostól lakásaikból.

— **A gyergyószentmiklósi** szolgabírói járásban az idei unjonezés alkalmával a közös

hadserghez 128, póttartalékos 10, a honvédséghez 40 lett besorozva.

— **A hó által eltemetett.** László József gyergyóremetei lakos folyó hó 4-én egy szomszédjával a községtől két óra távolságra fekvő erdőre ment fát vágni. Ezalatt a hó nagy pelyhekben kezdett hullani s később a szél is nagy erővel megkezdte játékát a hópelyhekkel. A szomszéd hamarabb haza indult s nagy bajjal, de szerencsésen haza is érkezett; de László József, ki későbbben indult haza felé, a már orkánra fejlődött nagy hófúvás által a községtől egy óra járásnyira betemetetett s ott lelte halálát. Öt napig 10—15 ember járt a községből keresésére, de sikertelenül, míg végre folyó hó 10-én egy vadásztársaság úgy akadt rá, hogy a vadászkutyák a hullát megérezvén, a hó alól kiásták.

— **A csikszeredai és csiksomlyói táncztanuló** ifjuság tánczpróbája folyó hó 8-án tartatott meg a „Csillag” nagyertermében. Aránylag nagy közönség jelent meg, hogy a kedves kicsikék és nagyocskák próba-tánczát megláthassa, s valóban élvezet volt látni a 4—14 éves hölgyeket és urakat, hogy mily ügyesen és kecses hajlongással táncoltak a négyest. Egy liliput-bálba képzeltük magunkat s csodáltuk a kis tánczókat. A mulatság kiváló részét Bakosi Erzsike és Bogády Etuska szóló-táncza képezte. Midőn a zene a magyar-szólóra jelt adott, a közönség nagy kört képezett a kedves kis tánczosnők körül és gyönyörrel nézte őket végig. A szülők arczáról az öröm és meglegedés mosolyát lehetett olvasni, s adja Isten, hogy mindig legyen örömeik gyermekeikben. 10 óra után a táncztanító kijelentette, hogy a próba-táncznak vége van, s ekkor ráhuzta az udvarhelyi zenekar a csárdást, melyet most már apraja-nagyja tánczolt csillagos jó kedvvel. A kedélyes mulatságnak reggel 5 órakor lett vége.

— **Mükedvelői előadás.** Nagy-Borosnyón a község ház dísztermében a mükedvelő-testület által e hó 20-án előadatik „Parlagi Jancsi”, énekes vigiték. Előadás után táncz lesz. A tiszta jövedelem felerészben a m. vörös ker. uzoni főkegyeletének, felerészben a nagyborosnyói olvasó-egyletnek fog adatni. Nagy-Borosnyón ez már a 11-ik mükedvelői előadás. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **A kovásznai olvasó-egyesület** egy igen szépen sikerült társas-estélyt rendezett folyó hó 13-án, melyet a program változatossága és a kedélyes tánczvigalom kiváló érdekessé tett. A rendező hölgyek egy részének meg nem jelenése legkevésbé sem rontotta az általános jó kedvet, legfeljebb élénk csodálkozást keltett, hogy a tisztel. házi kisasszonyok az elvállalt kötelezettséget s a szép célt annyira ignorálják. — A csinos és változatos műsor legsikerültebb pontját Remenyik Kálmán ur zenekisérettel előadott művészi tilinkó-játéka képezte. A közönség teljesen el volt ragadtatva a bűbájos hangokon s minden dalt többször ismételtetett. A zagoni tanítói dalkör szépen sikerült dalaival szintén sok tapsot aratott. A rendezőseget Hollaki Attila szolgabíró ur, mint az olvasó-egyesület elnöke, Miskolczy Lajosné, Deák Domokosné és Gazda Emma urhölgyek képviselték, sok szívveljességgel és figyelemmel teljesítvén feladatukat. A jelenvolt hölgy-koszorúból megemlítjük a következőket: Budai Ferenzné és leánya Róza (Szaecsva), Benkő Mari (Kézdi-Vásárhely), Bogdán Ferenzné (Kézdi-Vásárhely), Bodó Endréné (Zabola), Bartha Istvánné (Páva), Bresztofszky Ödönné, Beder Ágnes, Csia Vilma és Lina (Páva), id. Dobay Jánosné, Dobay Lajosné (Kézdi-Vásárhely), Deák Domokosné és leánya Lina, Gazda Károlyné, Gazda Emma, Gazda Györgyné, Gazda Mari, Gál Domokosné, Gál Antalné, Izai Nina, Miskolczy Lajosné (Páva), Melik Boglárné, Melik Adél, Mihály Zsuzsa, Nagy Gézané, Dr. Póka Dezsóné, özv. Pókáné, Réthi Józsefné (Kézdi-Vásárhely), Sümeg Ignáczné, Sylvester Károlyné, Tornya Lipótné.

— **Halálra ítélt postarablók.** A székelyudvarhelyi kir. törvényszék kötél általi halálra ítélte e hó 10-én Benedek Ferenc és Benedek János b.-karácsonfalvi lakosokat, kik tavaly nov. 1-én a homoródokládi uton a postát kirabolták s a kocsist meggyilkolták.

— **A magyar birodalmi czimer.** A magyar szent korona országainak egyesített czimerét úgy egyes hatóságok pecsétjeiben, mint magánosok gyakran hibásan ábrázolják. A szoban forgó czimert ő felségének 1874. évi febr. 9-én kelt legfőbb elhatározásával állapították meg a mai közviszonyoknak megfelelőleg. A belügyminiszter az említett visszasság megszüntetése céljából a következő helyreigazításokat közölte az összes törvényhatóságokkal közhírre-tétel végett: A külső paizsnak első, vagyis heraldikai jobb, a néző szempontjából tehát baloldali felső mezejében Horvátország czimerét (vörös, fehér koczkák), baloldali mezejében pedig Dalmátország czimerét (három koronás leopárd) szökták igen gyakran elhelyezni. A helyes beosztás szerint, mely a királyi czimnek «Hungariae, Dalmatiae, Croatiae Slavoniae rex Apostolicus, magnus princeps Transylvaniae» felel meg, Dalmátország czimere foglalja el a külső paizs jobboldali, Horvátország pedig baloldali felső mezejét. Teljes zavar uralkodik továbbá a tulajdonképeni Magyarország külön czimerének (heraldikai vége) jobb felében látható vörösfelhő polyák számára és sorrendjére nézve. E polyák száma nyolcz, négy vörös és négy fehér, a legfelső polya vörös, a legutolsónak tehát fehérnek kell lenni. Hibásan szokták rajzolni Erdély czimerét is, mely a magyar korona országai egyesített czimerében a külső paizs negyedik (heraldikailag baloldali alsó) mezejét foglalja el. Erdély czimere: vörös polyával vagott paizs, a felső kék mezőben aranycsőrű, vörös nyelvű emelkedő sas, jobbról arany nap, balról megújuló, tehát nem (, hanem) alakú ezüst hold, az alsó arany mezőben hét, font négy, alatt három, vörös, hárommormu vár.

— **Az elcsérelt menyasszony.** Két leánya van az apának, eladó mind a kettő; megkérlik az ifjabbikat; a legény derék, jóra való, nem tagadják meg tőle, de az időb is szeretne hozzá menni, az apa is inkább őt szeretné előbb férjhez adni; mégis bolgynati a dolgot nem lehet: makacs a legény. Eljött az esküvő napja — s megmutatta az öreg, hogy mégis neki van ám több esze. Nagy vendégséget csapott otthon s midőn a szomszéd falu templomához értek, az egész násznép virított a jó kedvtől s míg a papra vártak s a koresmában az ifjú vő muzsikáltatja, itatja pajtsáit, a menyasszonyt félre csalják, az épen egy öltözött nénjét állítják alkalmas helyre; a két testvér hasonlít egymáshoz s midőn az oltár elé álltak, se pap, se vőlegény nem vették észre a cserét. Megtörtént az esküvő s a boldog állapotban levő vőlegény csak utközben a kocsin vette észre a dolgot, s mert a csere egyenértékű, egy-két adta-teremtette után belenyugodott. Nem adoma, a muraszombatvidéki hegyek közt történt ez a farsangon, írja a „Vasmegeyi Közlöny.”

— **Edison legújabb találmánya** abból áll, hogy a sineken vágató gyorsvonatból táviratoznil lehet bárhová, a nélkül, hogy a vasut és a telegráfrátok között közvetlen összeköttetés volna. Ez a vasuti szolgálat tekintetében rendkívül fontos újítás egy óránkint huszont angol mértföld sebességgel menő vonaton már teljesen megfelelőnek bizonyult. Az apparátus röviden leírva két telefonból áll, a mely az értekezni akaró füléhez van erősítve. E telefonokat alulról a sinekkel, illetőleg a földdel drótpérről, fölül pedig a vagon czinktetéjével drót köti össze. Közbe elektromos batteria van beiktatva. Most, ha az állomáson ugyancsak telefonba erős, éreces hangot adnak, azt a vasuton levő telefonos ember meghallja, az esetben, ha a telegráfrátok négyszáz lábna messzebbre nincsenek a vonattól. Beszélni nem lehet ezzel az eszközzel, de a hang hallható és így lehetséges a Morse-féle rövid és hosszú tempókából álló jeleket megadni. Ha a vagonban levő akar szólni az állomásra, ugyancsak erős hangjeleket bocsát telefonba és megérthető. Nem szükséges mondani, hogy ez az újítás nagyban emeli a vasuti szolgálat biztos voltát és lehetővé teszi, hogy az utasok a nyílt pályán is érintkezzenek a világgal.

RÖVID HIREK.

— **Lazova** dälóroszországi községből ötven zsidó-csaladot utasítottak ki. Ápril 1-ig el kell hagyniok Lazovát. — **Összeütközött két személyvonat** Menton és Monaco között. Négy vagon a tengerbe zuhant, számos utas életét veszítette. — **Pattit**, a híres énekesnő, a napokban a valenciai közönség kifűtölte. — **Vaerdenen** a fiárvaház egyik éjjel leégett; öt növendék a lángok közt lelte sirját. — **Nagy életkor.** Az Egyesült államokban közelről egy 122 éves spanyol-afrikai származású ember halt meg; koporsóját 188 gyermek, unoka és dédunoka állta körül. — **600 métermázsa** éles töltényt szállítottak el a na-

pokban a szerb hadsereg részére Pozsonyból. — **Uj kínai templomot** szenteltek fel N.-Yorkban; a templomot Jozs isten tiszteletére emelték s egy gyönyörű malacot (170 fontosat) áldoztak nekiolyan módon, hogy szép pirosra megsütötték és a primipilusok megették. — **Bombát** dobta le a karzatról a földszintre a correggioi színházban; szerencsére senki sem sérült meg. — **A bécsi hóhér**, Wilenbacher, ki a 40-es évek óta folytatta sötét mesteriségét, a múlt héten meghalt. — **Montecarlónál** nagy vasuti szerencsétlenség történt, melynek harminczöt ember esett áldozatul. — **A német sulferáján** Bécsben női főkegyesületet akart alakítani; össze is jött vagy 300 hölgy, de oly botrányos zajongással kezdték meg a tanácskozást, hogy a hatósági képviselő szétugrasztotta őket. — **Öreg harang**. Iglyen a város tornyában egy harang van, melyen az 1486-os évszám olvasható s így a harang épen 400 éves. — **Merényilet csókkal**. Baden-Badenben egy álarozos-menet alkalmával egy bekormozott képű bohóc nekiment királynéknak testvéreleányának, M. hercegnőnek, átkarolta s úgy képen csókolta, hogy a korom mind ott maradt a hercegnő arczán. Másnap hatóság elé állították, de aztán ismét szabadon bocsátották, mert nem tudta, kit csókolt meg. — **Plava** mellett a M.-Santoról egy nagy darab hegyrész leomlott s több vásárra menő görzi kereskedőt eltemetett. Csodálatos, hogy mind élve meentették ki s csak kisebb sérüléseket szenvedtek. — **A kitért Etna** környékén a földrengés egyre ismétlődik sa rengések ereje mindnagynagyobb. — **Don Pedro** braziliai császár elrendelte, hogy a sárgalázban meghalt emberek holttestét hamvasszák el. — **Hajótörést** szenvedett egy magyar hajó New-Yersey kikötője előtt; 11 ember a tengerbe fult. — **Földrengést** észlelő állomást állítanak föl Kolozsvárrt; a vezetéssel Dr. Koch egyet. tanárt bízták meg.

83-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára történt szives adakozásokról.

Szentlélek.

Tamás Elek 20 lit. rozsz, Pál Antal 2 liter árpa, Pál István 1 lit. árpa, Porkoláb János 1 lit. árpa, Mátyus András 1 lit. rozsz, Mátyus Mihályné 1 liter árpa, id. Mátyus Andrásné 1 liter rozsz, N. N. 25 liter rozsz, Deák Mihályné 1 liter árpa, Venczel János 1 liter árpa, Mátyus Miklós 1 lit. rozsz, Kovács Károly 4 liter buza, Fábán Jánosné 3 liter rozsz, Baróti Márton 1 liter rozsz, Tompos József 1 lit. rozsz, Tompos Ferencz 1 lit. törökbuza, Tompos Adámné 2 lit. rozsz, Főző Árpád 4 liter rozsz, Tompos György 5 lit. árpa, Román Lajos 2 kr, Lengyel Mihály 1 kr, Baróti Antal 1 l. paszuly, Csüdör Menyhárt 1 lit. árpa, Tiro Rózsi 2 kr, Sipos György 1 liter árpa,

Háromszéki Lajos 10 kr, Pap Ferencz 1 liter árpa, Pap József 1 kr, Tamás Antal 3 l. rozsz, Kovács Ferencz 4 kr, Marezi János 1 l. árpa, Demeter Dénes 4 kr, Barabás József 1 kr, Balogh István 10 lit. árpa, Kovács István 2 lit. árpa, Pinti János 1 lit. törökbuza, Barta László 1 l. árpa, Szabó Dénes 20 kr, Kovács György 2 l. rozsz, Balogh Márton 1 liter rozsz, Szász György 2 l. árpa, Kovács Péter 1 lit. rozsz, Bara János 2 lit. rozsz, Kovács Miklós 1 liter árpa, Szász István 2 lit. árpa, Oláh András 2 lit. rozsz, Oláh Jánosné 2 lit. buza, Kozma János 6 l. árpa, Sipos Mihály 3 liter törökbuza, Fábán György 3 kr, Barabás György 1 l. árpa, Tompa Zsigmond 1 l. árpa, Keresztes Sándor 1 l. rozsz, Szász Márton 1 liter rozsz, Jakov Jovák 8 liter rozsz, Konecz János 2 lit. árpa, Miklós József 1 liter rozsz, Konecz József 2 l. árpa, Mészáros Ferencz 1 liter törökbuza, Fábán János 2 kr, Oláh Domokos 2 l. rozsz, Mészáros Péter 2 liter árpa, Kovács József 1 l. árpa, Marti András 1 liter buza, Miklós István 1 liter rozsz, Mészáros József 1 l. árpa, Venczel Ádám 1 liter árpa, Borcsa Ferencz 2 l. rozsz, Mészáros Lajos 1 liter rozsz, Kovács Károly 2 l. rozsz, Kovács Antal 2 l. árpa, Kőnczei Miklós 1 frt, 1 hektó gyümölcs, Kőnczei Albert 10 kr, Borcsa Elek 2 l. buza, Keresztes Márton 1 l. rozsz, Oláh László 2 l. rozsz, Szakács János 2 l. rozsz, Tompos Kelemen 1 l. árpa, Tompos Dénes 2 liter rozsz, Szász György 10 kr, Sipos Ferencz 3 liter buza, Demeter György 2 l. árpa, Gergely Lukács 1 l. árpa, Marti András 1 liter törökbuza, Marti János 1 l. rozsz, Gál János 2 l. árpa, Fábán János 1 l. rozsz, Marti László 4 l. rozsz, ifj. Fábán János 1 l. árpa, Nagy László 4 l. rozsz, Molnár József 2 l. rozsz, Molnár Antal 1 l. rozsz, id. Fábán János 2 liter árpa, Pászku Mihály 2 l. rozsz, Gergely András 1 l. rozsz, Lukács András 1 l. rozsz, Dézsi András 3 l. árpa, Dézsi László 2 l. rozsz, Miklós József 1 l. árpa, Miklós Pál 1 l. rozsz, Vargyasi Mihály 2 l. árpa, Baróti József 1 l. rozsz, Kolonics Istvánné 1 l. törökbuza, Barabás János 1 l. paszuly, Venczel Ferencz 1 liter rozsz, Mészáros Elek 1 l. árpa, Mészáros Mihály 1 lit. rozsz, Baróti Miklós 1 l. paszuly, Gál Antal 2 l. rozsz, Konabé József 1 l. árpa, Dézsi János 1 l. rozsz, Kiss János 2 l. árpa, Demeter János 1 l. rozsz, Bara István 20 kr, Barti József 1 l. rozsz, Molnár János 1 liter buza, Fábán Mihály 1 l. buza, Molnár Dénes 2 l. buza, Fábán János 1 l. rozsz, Molnár János 2 l. rozsz, Molnár György 1 liter rozsz, Pászku József 1 l. árpa, Voloncs Lajos 1 lit. rozsz, Voloncs Antal 1 l. rozsz, Voloncs Mihály 2 lit. árpa, Ráduly Lajos 1 l. törökbuza, Bak Antalné 2 l. rozsz, Dézsi József 1 liter árpa, Tompos Ignáczné 6 l. törökbuza, Konabé János 2 liter árpa, Kovács Lajos 2 s fél liter gyümölcs, Barta Dénes 5 lit. rozsz, özv. Töcséres Jánosné 2 l. árpa, 10 l. szilva, Oláh Pálné 10 liter szilva, Kovács Ferencz 2 l. buza, Komálé Mihály 2 l. buza, Marthi László 1 l. árpa, Bodor Balázs 2 lit. paszuly, Tamás Balázs 2 l. árpa, Borcsa Mihály 2 lit. rozsz, Jákó Mihályné 1 l. rozsz, Ráduly Márton 2 l. rozsz, Kovács István 5 l. rozsz, Jákó Andrásné 2 kr, Bodor Boldizsár 1 lit. törökbuza, Bálint Károly 40 liter buza, 50 l. rozsz, Bartók Józsefné 1 l. rozsz, Tamás István 1 liter

rozsz, Kovács Mihályné 1 l. buza, Borcsa Lajos 1 l. árpa, Bartók Antal 2 l. rozsz, Tamás Simon 2 l. árpa, Barabás Ferencz 2 lit. rozsz, Tamás Antal 1 l. paszuly, Bodor István 1 l. árpa, Voloncs Mihály 2 l. rozsz, Fodor Mózes 3 liter árpa, Tóth Antal 1 l. rozsz, Kőnczey Gyula 12 liter rozsz.

Fogadják a jótékony adakozók az árvaház nevében legáltalább köszönetünket. K.-Vásárhely, 1885. decz. 30.

Br. Szentkereszty Stephanie, elnök.
Vajna Károly, jegyző.

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dohay János. Sprensz György.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Sz. 240—1886.

Hirdetmény.

A Kézdi-Martonos község tulajdonát képező erdőségben, 50 hold területen, a **eserhántás** folyó év márczius hó 28-án d. u. 2 órakor K.-Martonos község házában tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

Kikiáltási ár 200 frt, melynek 10%-kát kötelesek árverezők az árverés megkezdése előtt bántpénzképen letenni.

RUHASZÖVETEK

csakis tartós juhgyapjuból, középtermetű férfiak számára

3.10 méter)	4 frt 96 krért jó	juhgyapjuból,
egy)	8 frt — krért jobb	"
ruhára)	10 frt — krért finom	"
	12 frt 40 krért egész finom	"

Utazó-plaidek (nagy kendők) darabonként 4 frttól 5, 8, 12 frtig. Kiváló finom öltönyöket, nadrágokat, felöltőket, kabát- és esőköpeny-szöveteket, katona-posztót, aba-posztót, egyenruha-posztót, kammgarn, cheviot, trico, női és teke-asztali, peruvien, dosking szöveteket ajánl

Alapítotott **STIKAROFKY JÁNOS** 1886-ban.

gyári raktára BRÜNNBEN.

Minták bérmentve küldetnek; a szabómester uraknak minta-kártyák bérmentetlenül; postai utánvét melletti küldemények 10 frton felül bérmentesen.

Állandó posztó-raktárom van, mely több értéket képvisel 150,000 frtnál o. é., és így önként érthető, hogy nagy üzletben sok 1—5 méter hosszú **maradék** van s kénytelen vagyok az efféle maradókat **nagyon leszállítva, az előállítási árákon** eladni. Minták ezekből nem küldhetők, de a nem tetsző maradékok becséréltetnek vagy a pénz visszaadatik. (Megjegyzem, hogy más czegek becsérélik a maradókat is talán még rosszabb portékával, de a pénzt vissza nem adják).

Csaló czegek utánzásai miatt kénytelen vagyok a hirdetéssel felhagyni; kérem tehát a t. cz. megrendelőket, **tartsák meg emlékülben szolid czeget**, s mikor szükségük lesz, szerenőselessen becses megrendelésükkel, melyeket a legnagyobb pontossággal fogok teljesíteni.

Levelek elfogadtatnak magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven. (3—20)

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

KELETI VONAL.

Menetrend.

Érvényes 1886. január hó 10-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. január hó 10-től.

Allomások			303. személyv.	301. gyorsvon.	321. omnibusv.	Allomások			303. személyv.	301. gyorsvon.	321. omnibusv.
					Délután						
Predeal (vendéglő)	(érk.)				12.50	Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk.)	12.12			10.02
	(ind.)				1.09		(ind.)	12.37			319. omn.-v. 6.00
Brassó (vendéglő)	(érk.)		Reggel		2.27	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk.)	2.11			7.43
	(ind.)			6.22	2.55		(ind.)	2.31			8.00
Botfalva				6.45	3.19	Nagy-Enyed		2.54			8.29
Földvár				7.01	3.38	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk.)	3.35			9.12
Mogyorós				7.19	3.57		(ind.)	3.36			9.32
Apáca				7.33	4.17	Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk.)	4.09			10.23
Kőpecz				7.54	4.36		(ind.)	4.11			10.32
Agostonfalva				8.01	4.47	Kolozsvár (vendéglő)	(érk.)	5.56			12.59
Alsó-Rákos				8.19	5.08		(ind.)	6.08	6.08		—
Homoród				8.45	5.42	Nagy-Várad (vendéglő)	(érk.)	10.37		9.13	
Kacza				9.01	6.02		(ind.)	10.51		9.18	311. omn.-v. 10.37
Bene				9.22	6.33	Budapest	(érk.)	6.00		2.10	10.05
Erked				9.43	7.01						
Héjasfalva				10.10	7.37						
	(érk.)			10.29	8.01						
Segesvár (vendéglő)	(ind.)			10.39	8.21						
	(ind.)			11.54	9.43						
Medgyes											

Brassóból Bukarest felé indul mindennap este 7 óra 14 perczkor az omnibuszvonat.

Nyom. Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytől.